

Geslaagde sponsoravond in de Amshoff rondt het jubileumjaar van Tour '75 in stijl af

Stemmige, sfeervolle jaarafsluiting

Winter 2015

Op de Mountainbike

Vanaf de rotonde waar Woldweg en Abraham Kuypersingel elkaar kruisen

- Elke zaterdag om 13:00
- Elke dinsdag om 13:30

Uiteraard zijn clubkleding en een helm verplicht.

**Extra dik
eindejaarsnummer**

**Het bestuur van
Tour '75 wenst u
fijne feestdagen en
een prachtig 2016!**

Bestuur

Harry Rijkens	voorzitter
Paul Mijland	secretaris
Hiljo ten Have	penningmeester
Bert Frans	lid / kleding
Piet Guikema	lid
Dinand van Laar	lid

Tour '75 uit Hoogezand-Sappemeer houdt zich bezig met de **recreatieve** beoefening van de **wielersport**. We zijn een actieve vereniging. We bestaan al 40 jaar en we hebben in die tijd een grote bekendheid verworven bij toerfietsers in de wijde omgeving van Hoogezand-Sappemeer. Onze vereniging heeft ongeveer 70 leden, voornamelijk mannen in de leeftijd van 25 tot 65 jaar.

Iedereen die graag op de racefiets in een competitieve, maar **gezellige** sfeer wil fietsen kan lid worden. De leden van Tour '75 zijn allemaal goed getraind, maar er is plaats voor iedereen die graag op de racefiets aan zijn of haar **conditie** wil werken.

Sponsors en leden van Tour '75 zagen op 25 november een forum van vijf topgasten in de kerk van de Amshoff: profwielrenner Tom Jelte Slagter, veldrijder Tijmen Eising, top-amateur Stefan Poutsma, sportjournalist Harm Vonk en marathonrijdster en organisator van sportevenementen Daniëlle Lissenberg-Bekkering.

Presentator Bart Kruizinga nodigde de gasten uit om vanuit hun eigen ervaring te vertellen over discipline, levenswijze, materiaalkeuze, verzorging en de verhouding tussen sporters en journalisten. De kerk verleide de organisatie tot een literair intermezzo vanaf de kansel, waarna Kruizinga weer overnam. Daarna nam iedereen de gelegenheid om de informatie na te bespreken onder het genot van fantastische wijn en heerlijke borrelhapjes. De sponsors kregen een unieke Duitse rode wijn mee. Een waardige eind van het jubileumjaar.

Presentator Bart Kruizinga boeit de hele zaal.

1964 Tour de France, 20e etappe: Anquetil en Poulidor rijden de Puy de Dôme op. Anquetil houdt met moeite de leiding...

De waarheid en de fiets

Een wielrenner, zei Anquetil, bestaat uit twee gedeelten, een mens en een fiets. Weliswaar is de fiets het hulpmiddel van de mens om sneller te gaan, maar hij remt die snelheid ook af, door zijn gewicht. Vooral bij zwaar werk speelt dat een rol en zeker bij klimmen komt het er op aan dat de fiets zo licht mogelijk is. Een goede manier om hem lichter te maken is: de bidon uit de houder verwijderen. En dus verplaatste Anquetil bij beklimmingen zijn bidon van de bidonhouder naar zijn achterzak. Geen speld tussen te krijgen.

Op pagina 8 van mijn versie van De renner van Tim Krabbé staat deze anekdote. De renner is veruit hét wielboek van de Nederlandse literatuur. Vanavond neem ik jullie mee op een zoektocht naar boeken met verhalen over fietsen. Ik zoek naar boeken met drie kwaliteiten. Ze zijn sterk van inhoud, ze hebben een aantrekkelijke en originele vorm hebben en ze geven ruimte aan de verbeelding. Kortom, ik

ben op zoek gegaan naar het volgende ultieme fietsboek.

Waar kan ik dat vinden? Bij mij in de kast staan slechts De renner van Tim Krabbé, Koersen in het duister over David Millar en Op de fiets de wereld in van Jan Cremer Senior.

Op internet kwam ik terecht bij de Fietsersbond. De Fietsersbond bestaat net als Tour '75 al 40 jaar. Voor hun jubileum hebben ze een lijst van de 40 meest toonaangevende fietsboeken gepubliceerd, met bovenaan De renner.

Op die lijst staan drie soorten boeken.

Allereerst staan er boeken op die jou helpen zelf het fietsen te gaan beleven: zestien boeken vol feiten en informatie die jou inspireren om hoog te klimmen of ver weg te gaan. Vaak waarschuwen ze voor risico's van afdalen, over veilig fietsen en over fietsonderhoud.

Tim Krabbé in het midden, ongedateerd, in een foto uit de jaren zeventig, het decennium waarin ook De renner zich afspeelt.

Al jong krijgen onze kinderen hierover te lezen:

Dan moet ik weer naar huis toe,
 Het wordt al aardig laat,
 Ik race dan van de heuvel af
 Wat wel heel heerlijk gaat

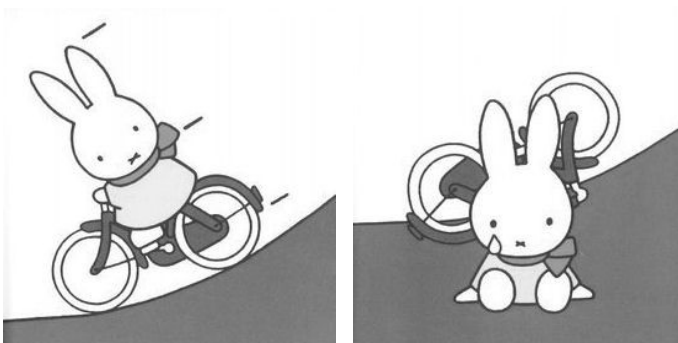
Maar toch moet ik voorzichtig zijn
 Want anders gaat het mis
 Dan val ik van mijn fiets af
 Wat niet zo prettig is

En als ik dan weer thuis ben
 In het huis waar ik dan woon
 Neem ik een wollen doekje
 En maak mijn fiets weer schoon

Al vrij compleet, die Nijntje op de fiets.

Ook in De renner komen tips voor de beginners voor. Wat neem je mee om te eten als je als wedstrijd de 137 km van de Ronde van de Mont Aigoual gaat rijden?

Ik eet één vijg op en stop er vier in mijn achterzak.

De tweede groep op de lijst van de Fietzersbond zijn de belevenissen van anderen: acht egodocumenten van mensen die zichzelf verbaasd hebben omdat ze hoog geklommen hebben of ver weg geweest zijn en acht boeken over topsport en topwielrenners, die hoog klommen en ver reden, en dan als eerste binnenkwamen.

Een voorbeeld van iemand die ver weg ging is Jan Cremer Senior. De vader van Ik Jan Cremer vertrekt in mei 1937 op de fiets vanuit Twente naar Palmyra in Syrië. In augustus of september is hij in de buurt van Homs.

“Van Telkalath ga ik naar Homs. De weg blijft tamelijk goed en biedt herhaaldelijk interessante tafereelen van land en volk. In de dorpen en langs de weg zijn verfrissingsstalletjes geïnstalleerd, getooid met de vruchten des lands. Evenals in Turkije wordt hier de koffie genoten in kleine kopjes. Ook het roken van de waterpijp is, evenals in Turkije, veel in zwang. (...) Dit is zeer begrijpelijk daar dit land tot voor kort heeft behoord tot het Ottomaanse rijk. Zelfs zijn er velen ,die de Turkse heerschappij verkiezen boven de vreemde, Franse inmenging in Aziatische gebieden. (...) De bewoners (...) waren steeds belangstellend omtrent mijn indrukken van dit land en informeerden naar de toestanden onder de regering van Atatürk.

Ik vind het prachtig om over de schouder van Jan Cremer mee te kijken. Dezelfde fietstocht kun je nu niet meer veilig maken. Cremer schrijft zeer verzorgd het ene feit na het andere. Alleen, na 150 bladzijden feiten snak je naar een beetje persoonlijke beleving. Cremer zelf leer je niet kennen. Hoe anders is dat in De renner?

1961 Tour de France, 16e etappe: vanaf links, Charly Gaul, Jacques Anquetil en Hans Junkermann in de klim naar Superbagnères...

Mijn sportcarrière: 1948 (Krabbé is 5 jaar oud).

Wij hadden een schrijfmachine, daar mocht ik soms op tikken. Ik tikte alle getallen. Ik begon bij 1 en zo steeds hoger. Ieder getal was hoger dan het vorige. Mijn leven was een doorlopende recordverbetering.

De derde groep boeken bestaat uit echte fictie: 8 verhalen, waarin de fiets het centraal staat en waarin de hoofdpersoon een berg beklimt of een flinke afstand aflegt. Bergen, zoals de Mont Aigouail in *De renner*, de Ventoux in de roman "Ventoux" van Bert Wagendorp of de Alpe d'Huez in de roman "Alpe d'Huez" van Rick Brauwers.

Het laatste boek was erg goed te snappen. Brauwers vertrouwt onze verbeeldingskracht niet helemaal. In zijn dialogen wordt heel duidelijk uitgelegd wat de hoofdpersoon voor le-vens-les-sen trekt uit het beklimmen van de Alpe d'Huez.

'Nee wat heeft het leven van alledag in hemelsnaam met deze beklimming te maken?' vraag ik verward (aan Youp, die met hem mee de Alpe d'Huez oprijdt).

'Zie je het echt niet? Het beklimmen van een berg is een vertaling van het leven in al zijn facetten.' Hij klinkt

opgetogen, euforisch bijna.

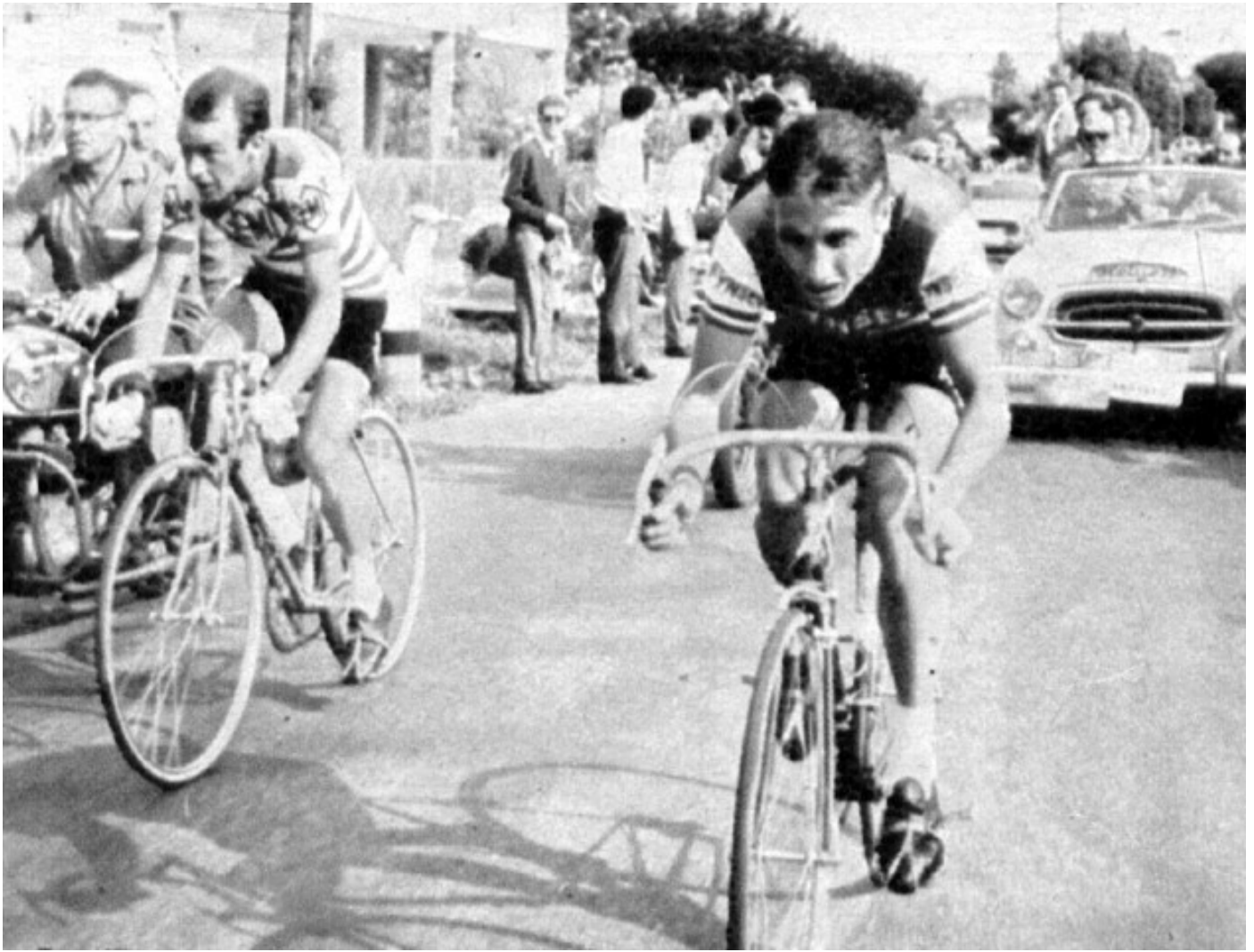
'Neem je eigen leven: je gaf aan dat je graag een gezin wilt in de toekomst. Zie je jouw vrouw en kinderen nu? '

'Nee, natuurlijk niet! Ik heb geen flauw idee wie ik straks zal tegenkomen.'

'Precies. Je kunt je doel niet altijd zien. Net als dat je beneden in het dal de top van deze berg niet kon zien. Sterker nog, je ziet hem nu nog steeds niet, maar je bent er wel naar onderweg.'

Dankzij deze heel duidelijke uitleg snappen we dat deze beklimming mo-del staat voor het o-ver-win-nen van moeilij-ke-den in je leven.

Het kan gelukkig ook anders: een voorbeeld uit *De renner*. Krabbé legt iets uit over wielrennen in een paar zinnen. Met flinke gedachtesprongen. In zijn eerste gedachte zien we hoe Krabbé zich vergelijkt met Lebusque, die minder slim rijdt dan Krabbé. De tweede gedachte is dat een wielrenner vooral de geest is, die beschikt over een lichaam en een fiets. En dan ineens is daar de derde gedachte over de superieure geest van Anquetil.

1960: "Monsieur Chrono" Anquetil passeert Charlie Gaul tijdens een tijdrit in de Giro d'Italia.

Ik eindig meestal voor Lebusque.

Lebusque is eigenlijk alleen maar een lichaam. Hij is dan ook geen goede wielrenner. Van deze twee is de geest natuurlijk de wielrenner. Dat deze geest de beschikking heeft over twee instrumenten, een lichaam en een fiets, die allebei zo licht mogelijk moeten zijn, doet niet terzake. Wat Anquetil nodig had, was geloof. Niets is zo vruchtbaar voor een mooi, rotsvast geloof als een ongelijk (...)

Als men Anquetil verboden had bij beklimmingen zijn bidon in zijn achterzak te doen had hij nooit de Tour de France gewonnen.

Staat er in die lijst van 40 een ander boek dat hierbij in de buurt komt? Misschien Ventoux van Bert Wagendorp. Maar Ventoux is nogal citatenarm. Dat boek gaat niet over fietsen. Het gaat over kamaraadschap, met de fiets als decor. Elders schrijft Wagendorp:

"Ik wilde met mijn boek [Ventoux] mijn medemannen laten zien hoe hun onderlinge vriendschappen in elkaar zitten, want daar hebben ze het met elkaar nooit over. En ik wilde

hun vrouw en/of vriendin inzicht verschaffen in het wezen van de mannelijke vriendschap, zodat ze het beter zouden begrijpen als hun man weer eens urenlang in het café had gezeten en verklaarde er oprecht geen idee van te hebben waar hij het met zijn vrienden over had gehad.

"Over van alles."

"Heb je met Flip nog over zijn scheiding gesproken?"

"Nee, dat niet."

"Ja, maar..."

"Had hij het liever niet over. Geloof ik. Wel gelachen."

Goede dialoog. Maar niet over fietsen.

Voor een echt onderzoek over fietsbeleving moet je elders zoeken. Dimitri Verhulst heeft enkele mooie alinea's over de fiets geschreven. Neem dit citaat over mountainbikers.

"Het bospad, waarvan de hellingsgraad en de onbegaanbaarheid van dien aard waren, dat 's weekends allerlei gekken zich er op een mountainbike naar boven werkten, kerels die meenden dat het afbeulen van het

1957 Tour de France, 16e etappe: Anquetil gaat voorop in de beklimming van de Col de Tosas.

lichaam de prijs was die de dood kwam beuren voor een lang en lenig leven. Eenmaal boven zagen ze bleek en dronken ze sterkende limonades in vieze kleuren, maar de inspanning had hun ongetwijfeld de moed gegeven om weer een week plaats te nemen aan een bureau waar de kamerplanten herinneringen oproepen aan de natuurdocumentaires waarmee ze 's avonds hun atavismen troosten.”

Oei. Ben ik dit? Hier wordt ik even aangesproken. Het is misschien maar een verhaal, maar het raakt een snaar. Verhulst roept onze verbeelding wakker. Hij spreekt ons aan. Het is waar. Verzonnen, maar waar. Het is niet echt gebeurd, maar waarachtig. Geheel in lijn met De renner.

Krabbé schrijft eigenlijk op vrijwel alle pagina's dat de waarheid niet per se in de feiten gezocht moet worden:

In alle verslagen uit 1967 staat dat Simpsons hart brak op drie kilometer van de top van de Ventoux. Het monoument

dat zijn dood herdenkt staat anderhalve kilometer voor de top. Terecht. Tragischer. De werkelijkheid mist de kern van de zaak; om een duidelijk beeld te geven heeft de werkelijkheid een hulpmiddel nodig, de anekdote.

Feiten, beleving, duiding, het zit allemaal in De renner. Goed verpakt, met ruimte voor de verbeelding. Een goed alternatief blijft lastig te vinden. Op dit moment heeft alleen Bert Wagendorp alle ingrediënten om in de buurt te komen, maar hij zoekt nog naar het goede recept. Eigenlijk staat De renner nog steeds op eenzame hoogte.

Toen Geldermans mij verteld had dat Anquetil altijd bij beklimmingen zijn bidon naar zijn achterzak overhevelde om een lichtere fiets te hebben, ben ik eens op gaan letten. Ik ontdekte dat op alle oude foto's waarop Anquetil klimt, zijn bidon in de bidonhouder zit. Muggezifterij. Het verhaal van Geldermans treft de ziel van de renner, het is dus waar. Die foto's zijn onnauwkeurig.

“De waarheid en de fiets” werd op uitdaging van de sponsorcommissie door Paul Mijland geschreven en op woensdag 25 november 2015 vanaf de kansel in de Amshoff voorgedragen aan de aanwezigen tijdens de sponsoravond van Tour '75.